

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

sagen er klaret; der kan ikke gøres mere, hvor beklageligt det end kan være. Og jeg har da også forstået på hr. Aksel Larsen, at han, efter de oplysninger, der er kommet frem, og efter udviklingen i sagen agter at tage sit forslag tilbage.

Forslagsstilleren (Aksel Larsen): Det er så rigtigt, som det er sagt, og det ved alle medlemmer af tinget, at udvalget har afgivet en enstemmig betænkning, som formelt går ud på, at forslaget indstilles til forkastelse, men reelt siger, at udvalget i hvert fald er enig om, at man ikke på nuværende tidspunkt kan træffe nogen beslutning om, hvad der bør foretages, eller hvad der ikke bør foretages i denne sag. Udvalgets betænkning er sådan set et kompromis, den dækker generelt synspunkter, hvorom hele udvalget kunne være enig, men det betyder naturligvis ikke, at enkelte udvalgsmedlemmer ikke kan have et særligt syn på visse problemer og også med hensyn til forhistorien.

I øvrigt beder jeg tinget betænke, at udvalget har foretaget meget indgående undersøgelser og råder over et righoldigt materiale; det væsentlige af dette materiale kommer i et bilag til udvalgets betænkning, men dette bilag har på grund af vanskeligheder for trykkeriet endnu ikke kunnet omdeles til folketingets medlemmer; på den anden side er udvalgsmedlemmerne jo bekendt med dette materiale og har måttet støtte sig på det og må også støtte sig på det under denne forhandling.

Jeg vil tillade mig en bemærkning til hr. Niels Jørgen Nielsen, som siger, at nu vil jeg jo nok fravige mine usaglige udgydelser her i tinget fra den tidligere behandling af denne sag, og nu vil jeg nok indse, at hvis jeg havde skaffet mig ordentlig orientering, havde jeg slet ikke rejst sagen; dér tager han nu fejl. Jeg havde ikke muligheder for på det tidspunkt at skaffe mig de mangfoldige oplysninger, som hele udvalget besidder i dag, men hvis jeg havde haft dem, vil jeg ikke betænke mig på at sige, at jeg ville have rejst sagen med ikke mindre saglig styrke, end jeg gjorde.

Naturligvis skal man ikke ved denne lejlighed holde en lang tale, men jeg er dog nødt til at give en tidligere ordfører ret i, at

det, der er sket, er, at Danmark har ændret sin holdning over for rabiesbekæmpelsen og over for rejsemulighederne mellem de nordiske lande. Det skete ved landbrugsministeriets bekendtgørelse af 19. februar i år, der trådte i kraft den 1. marts. Tidligere var det sådan, at hunde og katte, der førtes til Danmark sydfra, skulle vaccineres mod rabies og desuden anbringes 6 uger i karantæne for ejerens regning. Hunde og katte kunne fra de nordiske lande indføres i Danmark uden vaccination og uden karantæne, men mod dyrlægeattest for, at de var vaccineret mod hunde- respektive kattesyge, og på samme betingelser kunne hunde og katte fra Danmark føres til de øvrige nordiske lande. Sådan er det altså ikke mere. Den landbrugsministerielle bekendtgørelse af 19. februar siger, at der ikke mere kræves karantæne ved indførsel fra kontinentet, men at dyrene skal være vaccineret mod rabies mindst 4 uger før indførslen og genvaccineres ved ankomsten til Danmark. Dette vaccineringskræv stilles ikke for hunde og katte fra de øvrige nordiske lande, hvilket er forståeligt, fordi disse lande, så vidt man ved, er totalt rabiesfri.

Forholdet er det, at denne ændring i den danske holdning er indført uden forhandling med myndighederne i Finland, Norge og Sverige, og den bevirker, at disse lande har erklæret Danmark for et rabiesinficeret land. I disse lande mener man ikke at vaccinen giver sikkerhed imod rabiesmitte, og derfor har man bestemt, at hunde og katte fra Danmark ved indførsel skal 4 måneder i karantæne. Det gælder også i tilfælde, hvor f. eks. en svensk hund, der har været med sin ejer på kort besøg i Danmark, tages med tilbage til Sverige.

Der er en positiv og en negativ følge af dette. Den positive følge, hvis den da kan betegnes som positiv, er, at hunde fra Tyskland og andre kontinentlande frit kan føres til en hvilken som helst plet i Danmark, når de er vaccineret som foreskrevet. Jeg gør opmærksom på, at veterinærmyndighederne i Sverige, Finland og Norge anser dette for en negativ følge og er meget betænkelige ved, at hunde fra kontinentet uden karantæne kan føres til en hvilken som helst plet i Danmark.

Men der er i hvert fald en ubetinget negativ følge, og det er den, at der er praktisk